

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 22P/11/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514223329
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Križáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2015:1514223329.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v konaní vedenom sudkyňou Mgr. Annou Križákovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: R. A., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Vazovova č. 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - W. R. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. č. XX, A., prechodne B. XX, XXXX S., T. republika a otec - V. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. - R., korešpondenčná adresa: A. č. 2, B., zastúpený: Erik Múcska, nar. 29.07.1983, trvale bytom Segnerova 689/2, Bratislava, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

Súd z v y š u j e vyživovaciu povinnosť otca voči maloletej R. A., narodenej XX.XX.XXXX z doterajšej sumy 66,39 eur na sumu 110 eur mesačne od 07.10.2014, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy vopred do 15. dňa toho ktorého mesiaca k rukám matky maloletej.

Dlh na zročnom výživnom za obdobie od 07.10.2014 do 28.05.2015 vo výške 348,88 eur je otec p o v i n n ý zaplatiť k rukám matky maloletej v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20 eur, splatných spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

Týmto sa m e n í rozsudok OS BA V č.k. 22P 7/2005-15 zo dňa 17.02.2005 v časti rozsahu vyživovacej povinnosti otca.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 07.10.2014 sa matka maloletej R. domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca voči maloletej zo sumy 2.000,- Sk (66,38 eur) na sumu 250 eur mesačne, čo odôvodňovala tým, že od poslednej úpravy matke maloletej, ktorá sa medzičasom vydala, pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, je na rodičovskej dovolenke, pričom poberá výlučne prídavky na deti v súhrnnej výške 375 eur mesačne, z čoho 187,50 eur je určených pre maloletú R.. Sama navrhovateľka nevlastní žiadny majetok, majetok, ktorý vlastní jej manžel nadobudol ešte pred uzavretím manželstva. Maloletá R. navštevuje 4. triedu základnej školy a to v meste S. v T. republike. Zdravotný stav má dobrý. Zvýšené náklady má spojené so záujmovými aktivitami, keď 10 hodinový jazdecký kurz na 1 mesiac stojí 100 eur, k čomu treba prirátavať aj náklady na športové ošatenie (prilba, topánky) a ostatné pomôcky s tým spojené a krúžok kreslenia 200 eur na pol roka, plus maliarske potreby. Na školské potreby maloletej

matka vydá cca 100 eur mesačne. Otec o maloletú neprejavuje žiadny záujem, videl ju naposledy, keď mala 3 roky. Plateniu výživného sa vyhýba a v prípade ak ho platí, nedeje sa tak riadne a včas. S matkou nekomunikuje.

Otec s návrhom nesúhlasil s odôvodnením, že nevládze platiť doposiaľ stanovenú výšku výživného. Dôvodil, že maloletú fakticky nepozná a nevidel ju 7 rokov, nakoľko mu matka v kontakte s dcérou bránila a teraz je kontakt vylúčený, keďže matka s dcérou žije v zahraničí. Poukázal na skutočnosť, že od decembra 2013 je nezamestnaný, keď kvôli trestnému stíhaniu nemôže robiť taxikára. Vo svojom podaní doručenom súdu dňa 24.03.2015 poukázal na príjem manžela matky maloletej, ktorý je občanom Rakúskej republiky a ktorému je vyplácaný dôchodok v priemernej sumy 1.753,22 eur mesačne, spláca úver vo výške 438 eur mesačne a leasing na osobné motorové vozidlo vo výške 382,10 eur mesačne. Zdôraznil, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletemu V. A., nar. XX.XX.XXXX, na výživu ktorého bol súdne zaviazaný prispievať sumou 130 eur mesačne a o ktorého sa v podstatnej miere stará aj osobne. Podnikanie v taxislužbe musel ukončiť v máji 2012 z dôvodu zadržania vodičského preukazu a uloženia sankcie zákazu viesť motorové vozidla všetkých druhov na dobu 12 mesiacov, pričom ale urobil všetko preto, aby túto svoju podnikateľskú činnosť nemusel prerušiť, keď proti uloženiu sankcie podal v priestupkovom konaní využil aj mimoriadne opravné prostriedky. Po vypršaní trestu s už k podnikaniu vrátiť nemohol v dôsledku legislatívnej zmeny. Uviedol, že v čase plynutia sankcie zákazu činnosti sa v dôsledku sťaženej etablovania na pracovnom trhu nevedel zamestnať a ak by aj vstúpil do zamestnaneckého vzťahu na hlavný pracovný úväzok, nebolo by to účelné pre možnosť exekúcie príjmu, keďže je voči nemu vedené exekučné konanie. Príležitostnú brigádu si našiel vo februári 2013 v automobilovom priemysle ako kontrolór kvality, kde mesačne fakturoval externej spoločnosti sumu cca 800 eur. Vedomosť o tejto práci nevhodne a protizákonne vo svoj prospech využila matka jeho druhého dieťaťa na jeho vydieranie v prebiehajúcom súdnom spore o styku s dieťaťom, umožnenie ktorého podmienila súhlasom otca so zvýšením jeho vyživovacej povinnosti. Otec v dôsledku psychickej únavy z bránenia matky v styku so synom, ku ktorému má silné citové puto, podľahol okolnostiam a pristúpil na dohodu uzavretú na chodbe súdu, následne schválenú Okresným súdom Bratislava III, ktorú však vzhľadom na okolnosti jej uzavretia otec považuje z občiansko-právneho hľadiska za neplatný právny úkon, uzavretý v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok. Otec maloletej R. sa v súčasnosti živí príležitostnými príjmami, keď na živnostenský list vypomáha bratovi s rozvozom pizze, z čoho mu plynie nepravidelný mesačný príjem cca 200 eur. Poukázal, že na strane matky sa výrazne zlepšili jej pomery, keď sa presťahovala do Rakúskej republiky, kde žije s manželom a jej dvomi deťmi v rodinnom dome, kde má možnosť čerpať sociálne istoty neporovnateľne výhodnejšie ako na území Slovenskej republiky. Mesačný príjem matky žiadal posudzovať ako dvadsaťnásobok sumy životného minima (analogicky podľa ust. § 63 ods. 1 O.s.p.). Považoval za otáznave, čo matku primälo zotrvať v Rakúskej republike, kde deklaruje problémy nájsť si prácu, keď na území Slovenskej republiky pred vystáhaním zarábala priemerne cca 800 eur mesačne. Ďalej tiež poukázal na nezákonné počínanie matky, ktorá bez súhlasu a vedomia otca zmenila pobyt dieťaťa a to dokonca do zahraničia, čím sa dopustila občianskoprávneho únosu dieťaťa, ale dieťa si finančne neporovnateľne polepšilo napr. výškou štátnych prídavkov na dieťa, ktoré stačia pokryť matkou deklarované mesačné náklady na školu maloletej. Uviedol, že sa nemal ako dozvedieť o vystáhaní dieťaťa vzhľadom na zamedzovanie styku s matkou a poprel, že by o dieťa nemal záujem, keď poukázal na skutočnosť, že už v minulosti žiadal o jej zverenie do svojej výlučnej starostlivosti, čomu aj bolo prvostupňovým súdom vyhovievané a až následne rozhodnutie zmenil odvolací súd. Návrh matky na zvýšenie jeho vyživovacej povinnosti označil za absurdný a za pokus matky neoprávnene sa obohatiť na vrub nezamestnaného otca. Preto žiadal návrh matky zamietnuť a súčasne vzniesol protinávrh na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletej R. a to na sumu 40 eur mesačne.

Zástupca kolízneho opatrovníka sa pripojil k návrhu matky s poukazom na skutočnosť, že vyživovacia povinnosť maloletej bola upravovaná naposledy pred 10 rokmi. Za túto dobu došlo nepochybne k podstatnej zmene pomerov na strane dieťaťa a nie bez významu je aj skutočnosť, že sa otec zaviazal platiť sumou 130 eur na ďalšie svoje ďalšie dieťa o 4 roky mladšie než mal. R.. Nevidel teda dôvod, aby súd otca zaviazal k výživnému k nižšej sume na maloletú R. a preto odporučil vyživovaciu povinnosť otca zvýšiť na 150 eur mesačne.

Vzhľadom na obvyklý pobyt dieťaťa v Rakúskej republike súd v prvom rade riešil otázku právomoci a rozhodného práva. Tunajší súd má právomoc vo veci konať v zmysle č. 3 písm. a) nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 z 18.12.2008, pričom rozhodným právom je podľa čl. 4 ods. 3 Haagskeho protokolu o rozhodnom práve pre vyživovaciú povinnosť z 23.11.2007 právo Slovenskej republiky.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom rodičov maloletej, potvrdeniami o výške ich príjmov a výdavkov, úradným prekladom sobášneho listu matky, rodnými listami ďalších detí každého z rodičov, oboznámil sa s obsahom spisov tunajšieho súdu sp. zn. 22P/260/2008, 22P/312/2005, 22P/7/2005 a 1T/74/2014, spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 51P/286/2014, priestupkového spisu Okresného riaditeľstva PZ Bratislava IV, Obvodného riaditeľstva Devínska Nová Ves Č.p. ORP-P-41/BAIV-OPP4-2012, pričom zistil tento skutkový stav veci:

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 22P/7/2005-15 zo dňa 17.02.2005 bola schválená rodičovská dohoda, ktorým bola maloletá R. A., nar. XX.XX.XXXX zverená do výchovy matke s tým, že otec sa zaviazal prispievať na jej výživu sumou 2.000,- Sk mesačne od 01.02.2015. Matka bola v tom čase slobodná, bez ďalšej vyživovacej povinnosti, bývala spolu s dcérou u svojich rodičov v ich 2-izbovom byte, kde býval aj jej starší brat, po tom, čo ukončila spolužitie s otcom maloletej dňa 01.01.2005, dokedy bývali s jeho rodičmi. Plnoletosť nadobudla matka až po narodení maloletej dňa 01.02.2005 a nastúpila na materskú dovolenku. Sociálne dávky a príspevky súvisiace so starostlivosťou o dieťa poberal otec maloletej a to prídavky na dieťa v sume 500,- Sk mesačne do 31.08.2004 a od 01.09.2004 vo výške 540,- Sk. Rodičovský príspevok poberal vo výške 4.110,- Sk. Bol slobodný, bez vyživovacej povinnosti. Bol nezamestnaný a býval u svojho kamaráta. Vybavoval si živnostenské oprávnenie, aby mohol pracovať ako taxikár. Bol nemajetný, vlastnil auto zn. Renault, ktoré 16.02.2005 predal za 60.000,-Sk. Bol zdravý a schopný pracovať. Maloletá bola vo veku 1 roka, výdavky na jej výživu boli bežné.

Z dôvodu zanedbávania rodičovských povinností zo strany matky jej častými aj viacdňovými odchodmi z domácnosti, avšak s tým, že starostlivosť o maloletú bola vždy zabezpečená zo strany starej matky F. D., ktorá matke vo výchove maloletej pomáhala, rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 22P/312/2005-100 zo dňa 29.06.2006 bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti otca a nad jej výchovou bol nariadený dohľad. Nakoľko nebolo preukázané, že by odchody matky boli na ujmu vzájomného citového vzťahu dcéry a matky, resp. žeby mali nepriaznivý dopad na všestranný zdravý telesný a duševný vývoj maloletej a v dôsledku zmeny postoja matky v priebehu odvolacieho konania, kedy úprimne prejavila snahu o zodpovedný prístup k starostlivosti o maloletú a jej výchovu, Krajský súd v Bratislave svojim rozhodnutím č.k. 20CoP/30/2006- 146 zo dňa 13.12.2006 citované rozhodnutie zmenil tak, že návrh otca na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti zamietol. Odvolací súd vyhodnotil predchádzajúce správanie matky ako jej dočasné zlyhanie, neuvedomé a ľahkovážne vybočenie z medzí riadneho si plnenia rodičovských práv a povinností, ktoré bolo možné ospravedlniť následným prístupom matky. Výchovné prostredie matky a jej rodiny odvolací súd vyhodnotil ako celkovo priaznivejšie z hľadiska zabezpečovania citových a biologických potrieb maloletej, ktorá bola úzko spätá s rodinou matky, pričom otca, s ktorým sa už v tom čase dlhšie nestretávala, takmer nepoznala v jeho rodičovskej role, nemala k nemu vytvorený blízky citový vzťah, nepoznala ani jeho priateľku a jej dcéru, s ktorými žil otec v spoločnej domácnosti a teda zmenou zverenia by sa maloletá ocitla v úplne cudzom prostredí a ani charakterové vlastnosti otca nedávali záruku lepšej starostlivosti o výchovu dieťaťa, keď z jeho strany bolo badateľné zľahčovanie závažnosti situácie, bez uvedomenia si osobnej zodpovednosti spojenej s každodennou výchovou maloletej. V časti nariadeného dohľadu rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil vzhľadom na ohrozene výchovy maloletej zlyhaním matky, i keď len dočasným. Dohľad určený nad výchovou maloletej bol na podnet kolízneho opatrovníka zrušený rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 22P/260/2008-42 zo dňa 11.11.2008 z dôvodu, že splnil svoj účel, keď matka bola riadne zamestnaná, pozitívne prehodnotila svoje správanie a v jej starostlivosti o maloletú R. neboli ďalej zistené žiadne závary a nedostatky, keď taktiež detská lekárka hodnotila starostlivosť matky o maloletú kladne.

Od poslednej úpravy práv a povinností rodičov voči maloletej došlo k podstatnej zmene pomerov predovšetkým v súvislosti s plynutím času (10 rokov), počas ktorého výrazne vzrástli životné náklady ako aj potreby maloletej v súvislosti s vyšším vekom. Maloletá v súčasnosti v šk. roku 2014/2015 navštevuje 3. ročník Národnej školy Hollenthon, s čím boli podľa potvrdenia riaditeľky školy spojené v mesiacoch

september až december 2014 spojené výdavky v celkovej výške 107,66 eur (školské potreby na začiatku roka 35,66 eur, predplatné do divadla a autobus 21 eur plus 8 eur, fotografovanie 33 eur a plávanie na 5 dní 10 eur).

Matka maloletej dňa 03.12.2012 uzavrela manželstvo s G. R., občanom Rakúskej republiky, ktorý je podľa predloženého úradného prekladu rodného listu aj otcom ďalšieho dieťaťa matky C. R., narodenej XX.XX.XXXX, t.j. ešte pred sobášom rodičov. Manželovi matky bol za rok 2014 vyplácaný dôchodok vrátane príplatku na dieťa vo výške 1.885,77 eur. Banke spláca úver v mesačných splátkach 438,70 eur a leasing v splátkach po 382,10 eur. Matka poberá rodinné prídavky na dve deti v celkovej výške 376,10 eur mesačne, z čoho čiastka 188,05 eur pripadá na maloletú R.. Matke bol od 12.07.2012 do 09.02.2014 vyplácaný rakúskou Poistovňou pre zamestnancov vo verejnej službe rodičovský príspevok vo výške 20,80 eur na deň. Po ukončení rodičovskej dovolenky zostala nezamestnaná bez príjmu, s tým, že deklarovala hľadanie si práce. Vo svojej výpovedi uviedla, že si prácu hľadá v hoteloch a reštauráciách, kde sa zaujímala o pomocné práce v kuchyni. Má ukončené základné vzdelanie. Na Slovensku pracovala ako predavačka a čašníčka s príjmom cca 800 eur. Zdravotný stav má dobrý, takže zvýšené výdavky s tým spojené nemá, rovnako ako maloletá.

Otcovi od poslednej úpravy medzičasom pribudla vyživovacia povinnosť voči synovi V. A., narodenému dňa XX.X.XXXX z jeho vzťahu s R. X., s ktorou neuzavrel manželstvo, vyživovacia povinnosť ku ktorému bola stanovená pôvodne rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 22P/346/2009-44 zo dňa 03.12.2009, ktorým súd chválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 100 eur mesačne (v tom čase otec pracoval na základe dohody o vykonaní práce ako taxikár s dohodnutou hodinovou odmenou 4,98 eur brutto pri dojednanom rozsahu práce 300 hodín ročne, pričom býval u svojej tety) a zmenená rozsudkom Okresného súdu Pezinok č.k. 28P/82/2013-33 zo dňa 02.07.2013 (spis neskôr v rámci výkonu opatrovníctva vedený na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 51P/286/2014), ktorým bola schválená rodičovská dohoda o zvýšení vyživovacej povinnosti otca na sumu 130 eur mesačne a o styku otca s maloletým po tom, čo bol tento na základe otca upravený predbežným opatrením uznesením zo dňa 17.05.2013. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 02.07.2013 v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 28P/82/2013 súd z výpovede otca zistil, že v tom čase podnikal ako samostatne zárobkovo činná osoba v odbore kontrola kvality automobilových dielov s mesačným príjmom 700 až 1.000,- eur. Býval v prenajatom 4-izbovom byte so svojim 25 ročným bratom a s maloletým V. sa stretával v čase pojednávania podľa predbežného opatrenia. V priebehu tohto súdneho konania sa otec s matkou maloletého V. dohodol na zmene osobnej starostlivosti o maloletého, keď v zmysle ich dohody, ktorú predložili na schválenie Okresnému súde Pezinok dňa 9.4.2015, zabezpečujú starostlivosť o maloletého formou striedavej osobnej starostlivosti s tým, že sa dohodli na neurčení výživného.

Dňa 26.11.2013 bola otcovi Okresným úradom Bratislava, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií udelená koncesia na prevádzkovanie taxislužby s počtom vozidiel 1 s vozidlom EČV BL 115 GH (podľa tvrdenia otca zapožičané od jeho vtedajšej priateľky) na 10 rokov od právoplatnosti tohto rozhodnutia, t.j. od 04.12.2013. Otec uviedol, že V daňovom priznaní za r. 2012 vykázal otec príjmy zo živnosti vo výške 2.933,- eur a výdavky vo výške 1.173,20 eur za r. 2013 príjmy zo živnosti s prevažne uvádzanou činnosťou nešpecializovaný veľkoobchod vo výške 4.844,40 eur a výdavky vo výške 1.937,76 eur.

Vo svojej výpovedi v tomto konaní otec uviedol, že od decembra 2013 je nezamestnaný, pričom kvôli podmienenému odsúdeniu mu nebol po zmene zákona č. 56/2012 Z.z. vydaný preukaz vodiča taxislužby, a preto si nemôže nájsť miesto taxikára, čím sa živil od svojich 19 rokov. Takisto má ukončené iba základné vzdelanie. Výživné neplatil preto, že matke dal jednorazovo výživné do 18. rokov veku dieťaťa, čo sa podľa neho aj preukázalo v trestnom konaní, avšak nakoľko to náš zákon neumožňuje, čo v tom čase nevedel, mu na to nebolo prihladené. Odkedy zostal nezamestnaný prespáva na gauči u svojej matky, ktorá žije v podnájme v Senci spolu s jeho sestrou a jej manželom. Matke na bývanie prispieva sumou 100 eur, avšak ona mu následne požičiavala sumu 100 eur na výživu syna V.. Prácu si nevie nájsť ani kvôli tomu, že má trvalý pobyt hlásený v Bratislave - Lamač, po tom, čo bola jeho matka podvodne pripravená o dom. Vypomáha bratovi, ktorý má reštauráciu v Sládkovičove, kde však zarába

10 až 15 eur za deň, keď na jeho firemnej Felícii rozváža jedlo; iné auto k dispozícii nemá. Okrem toho si občas nájde brigádu, ale maximálne na 2 až 3 dni do mesiaca za cca 20 eur za deň pričom takto pracuje pre firmu kde som sa osvedčil ako kvalifikovaný a volajú ho v prípade, ak majú zákazky na kontrolu kvality dielov, čo však nie je pravidelné. V tejto oblasti má prax. Neskôr na vysvetlenie, odkiaľ pochádzali finančné prostriedky, ktoré údajne vyplatil matke vopred na výživu maloletej vo výške 11.000 eur svoju výpoveď doplnil, že vtedy sa mu darilo, keďže popri taxikárčení podnikal v oblasti výstavby výťahov, s čím však neskôr prestal bez uvedenia relevantného dôvodu.

Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T 74/2014 bolo zistené, že naposledy bola otcovi maloletej uložená sankcia v priestupkovom konaní vedenom pod ORP-P-241/BA IV- ODI-2012, za skutok spáchaný dňa 20.2.2012, kde mu bola uložená pokuta vo výške 650 eur a zákaz vedenia motorových vozidiel do 9.5.2013 a to za státie na vyhradenom mieste pre telesne postihnutú osobu na vyhradenom parkovisku osobným motorovým vozidlo BMW 520, EČ BA - 467 XN, r.v. 2008, keď v uvedenom čase mal od 19.11.2011 (za priestupok vykonaný s totožným motorovým vozidlom) zadržaný vodičský preukaz a súčasne použil vozidlo, na ktorom nebola vykonaná pravidelná emisná a technická kontrola. Z evidenčnej karty vozidla vyplýva, že uvedené vozidlo je oficiálne vo vlastníctve T. R. a otec maloletej je evidovaný ako jeho držiteľ. Evidenčnej karty vodiča - otca maloletej vyplýva, že vodičský preukaz mu bol odobratý už rozhodnutím OR PZ v Bratislave I zo dňa 26.06.2008 a od roku 2005 do r. 2012 mal evidovaných 11 záznamov o priestupkoch na úseku cestnej dopravy a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo mu bol v priestupkovom konaní uložený aj od 18.11.2005 do 18.11.2007 a od 30.10.2006 do 30.10.2007, keď opakovane viedol motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia.

Trestným rozkazom sp. zn. 1T/74/2014 zo dňa 05.08.2014 bol otec maloletej uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy voči maloletej R. od marca 2011 s dlhom na bežnom výživnom vo výške 2.655,60 eur. Súd však upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest odňatia slobody v trvaní 2 a pol roka s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 roky s probačným dohľadom a obmedzením nepriblížiť sa k poškodenej R. X. (jeho vtedajšej družke) na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia a podrobiť sa psychoterapii počas skúšobnej doby, uložený otcovi rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/178/2012 zo dňa 12.03.2013 pre prečin ublíženia na zdraví považoval za dostatočný. Svoju družku fyzicky napadol dňa 20.07.2012 po predchádzajúcej hádke, pričom jej spôsobil pomliaždenie v dolných partiách oboch častí hrudníka a lopatky vpravo, pomliaždenie strednej tretiny pravého ramena, pomliaždenie oboch stehien, pomliaždenie krížovej oblasti a zlomeniu sánky v mieste uhla vľavo s dobou liečenia 79 dní. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/74/2014 otec argumentoval, že matke vyplatil 11.000 eur dňa 25.02.2011, v súvislosti s čím poukazoval na čestné prehlásenie, ktoré bolo podpísané a podpisy na ktorom boli overené u notára JUDr. Kaana v uvedený deň, čo vyplynulo z notárskej evidencie osvedčovania podpisov. Samotné čestné prehlásenie však otec nepredložil a v priebehu vyšetrovania sa nenašlo, takže nebolo možné určiť, čo presne bolo jeho obsahom, pričom by však naň nemohlo byť prihliadané ani pri preukázaní jeho existencie a reálnom vyplatení peňazí (čo však rovnako nebolo preukázané), keď takáto skutočnosť by nezakladala ukončenie vyživovacej povinnosti otca do budúcnosti s poukazom na charakter výživného ako mesačnej dávky. Z odpisu z registra trestov otca maloletej vyplýva, že do 26.05.2014 bol okrem stíhania v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV 3T/178/2012 trestne stíhaný ešte 3 krát a to pre trestný čin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom a výtržníctvom, pre trestný čin úverového podvodu a pre trestný čin násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi v súbehu s trestným činom poškodzovania cudzej veci.

Podľa § 26 Zákona č. 36/05 Z.z. o rodine a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákon o rodine) ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení rozsah vyživovacej povinnosti voči dieťaťu je limitovaný na jednej strane odôvodnenými potrebami dieťaťa a na druhej strane schopnosťami rodičov. Odôvodnenými potrebami dieťaťa sú všetky nevyhnutné potreby pre život kultúrneho človeka. Ich miera je rôzna podľa okolností konkrétneho prípadu. Sú závislé predovšetkým od veku dieťaťa, jeho zdravotného stavu, nadania, schopností, spôsobu prípravy na budúce povolanie, prípadne od vlastných zárobkových pomerov a majetku. Odôvodnené potreby je však vždy potrebné zvažovať vo vzťahu k možnostiam a schopnostiam rodičov.

Pre určenie výživného pre dieťa sú rozhodujúce majetkové pomery. Nie sú však rozhodujúce preukázané zárobkové či majetkové pomery, ale reálne zárobkové možnosti a schopnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, pracovnými skúsenosťami, vzdelaním a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru (existenciou pracovných príležitostí), primeraných daným schopnostiam, resp. vlastnostiam rodičov.

V danom prípade mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že zvýšenie výživného voči maloletej R. je dôvodné tak vzhľadom na vzrast životných nákladov od poslednej úpravy, ako aj na zvýšenie potrieb maloletej, ktoré medzičasom vzhľadom na značný časový odstup od poslednej úpravy (10 rokov) prirodzene výrazne vyrástli. Nakoľko maloletá mala v čase poslednej úpravy 1 rok, okrem postupného rastu nákladov na bežnú výživu, rastúcich prirodzene s pribúdajúcim vekom, došlo medzičasom k zásadnej zmene pomerov na jej strane aj po nástupe do materskej školy a neskôr základnej školy. Súd na strane maloletej zohľadňoval jej aktuálne odôvodnené potreby, v zmysle všetkých nevyhnutných potrieb pre život kultúrneho človeka a ďalších nutných výdavkov spojených s jej výživou (pomerná časť nákladov na bývanie, strava, cestovné, ošatenie, hygiena, kozmetické potreby, školské potreby, kultúrne vyžitie, šport, resp. záujmové aktivity (jazdecko a maľovanie), zdravotná starostlivosť).

Zmena ostatného rozhodnutia je dôvodná aj vzhľadom na zmenu osobných a zárobkových pomerov na strane oboch rodičov. Obom rodičom pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. Otec, ktorý bol v čase poslednej úpravy vo veku 20 rokov a nezamestnaný, medzičasom nadobudol prax, keď sa podstatnú dobu živil prevádzkovaním taxislužby a neskôr v neskôr nadobúdala pracovné skúsenosti v oblasti výstavby výťahov a posudzovania kvality automobilových dielov, kde bol schopný dosahovať príjem cca 700 až 1.000 eur. Matka takisto medzičasom pracovala, pričom v poslednom zamestnaní podľa vlastného udania bola schopná dosahovať príjem cca 800 eur mesačne a teda došlo k podstatnému zlepšeniu zárobkových schopností a možností oboch rodičov. Obaja majú ukončené

základné vzdelanie, sú zdraví a teda nemajú žiadne zdravotné obmedzenia vo vzťahu k pracovným aktivitám, zodpovedajúcich ich pracovným skúsenostiam. Súd nemohol prihliadať na argumentáciu otca o sťažení jeho etablovania sa na pracovnom trhu v dôsledku jeho sankcií za priestupky na úseku cestnej dopravy, ktoré označil na objektívnu skutočnosť, keď súd má naopak za to, že ide o dôvody čisto subjektívne, v dôsledku laxného a nezodpovedného prístupu otca k dodržiavaniu zákonných povinností, pričom si musel byť vedomý rizika takéhoto svojho chovania pre výkon jeho predchádzajúceho povolania, vzhľadom na charakter jeho vtedajšej pracovnej činnosti. Taktiež vzhľadom na charakter trestnej činnosti otca nemôže ani svoje prípadné pracovné obmedzenia v dôsledku záznamov v registri trestov označovať za objektívne. Vzhľadom na prax v oblasti posudzovania kvality automobilových výrobkov však jeho aktuálne znevýhodnenie v oblasti prevádzkovania taxislužby nemá priamy negatívny dopad na jeho zárobkové možnosti a schopnosti, keď v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok o zvýšenie jeho vyživovacej povinnosti voči synovi V. sám priznal, že je aj týmto spôsobom schopný zadovážiť si dostatočný zdroj príjmov, ktorým v potrebnom rozsahu pokryje potreby všetkých detí, ktoré sú na neho odkázané výživou. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že súd pre účely posúdenia rozsahu vyživovacej povinnosti povinného rodiča nevychádza z vykazovaných príjmov, ale z jeho schopností a možností, t.z. z príjmov, aké by bol schopný dosahovať pri plnom využití svojho pracovného potenciálu, za zohľadnenia jeho zdravotného stavu, a tiež situácie na trhu práce v regióne, v ktorom takýto rodič žije a pôsobí. Na strane otca neboli zistené žiadne obmedzenia, ktoré by mu pri jeho skúsenostiach a praxi vo viacerých oboroch bránili nájsť si v Bratislavskom kraji, s najnižšou mierou nezamestnanosti primerane honorované zamestnanie. Navyše súd musel vychádzať aj zo životnej úrovne otca, ktorá napriek prezentovanému bývaniu u svojej matky, deklarováním iba príležitostných nízkych príjmov z výpomoci bratovi s rozvozom pizze a brigád a užívaníu výlučne motorového vozidla vo vlastníctve bratovej firmy, je zjavne podstatne vyššia, už len s poukazom na evidenciu otca ako držiteľa motorového vozidla zn. BMW 520, r.v. 2008, ktoré zjavne aktívne užíval a teda znášal aj náklady spojené s jeho prevádzkou a tiež vzhľadom na jeho argumentáciu, že matke bol schopný v roku 2011 vyplatiť sumu 11.000,- eur za účelom údajnej úhrady výživného na maloletú R. do dosiahnutia jej plnoletosti. Bez ohľadu na nepreukázanie tejto skutočnosti by súd na takúto obranu otca nemohol v žiadnom prípade prihliadať vzhľadom na spotrebný charakter výživného ako pravidelnej mesačnej dávky, určenej na výživu dieťaťa. Taktiež absolútne neobstoja tvrdenia otca o neplatnosti jeho dohody s matkou syna V. o zvýšení jeho vyživovacej povinnosti na sumu 130 eur, keď údaj o výške svojho príjmu uviedol pre súdom otec sám, pričom v tom čase sa styk realizoval podľa predbežného opatrenia, takže pre tento prípad i neadekvátne poukazovanie na tieseň a nápadne nevýhodné podmienky pri uzatváraní dohody sa javí ako čisto účelové. Za neprípustné súd musí označiť špekulatívne úvahy otca o tom, že ak by sa aj riadne zamestnal, bolo by to neúčelné, pretože časť z jeho príjmu by vzhľadom na prebiehajúce exekúcie bola strhávaná. V tejto súvislosti súd tiež poukazuje na skutočnosť, že povinnosťou rodiča, ktorý má zodpovednosť za výživu dieťaťa, resp. viacerých detí je chovať sa tak, aby svoje rodičovské povinnosti dokázal vždy a za všetkých okolností plniť a to aj na vlastný úkor. Pokiaľ aktuálne výchovu mal. V. zabezpečuje s jeho matkou formou striedavej osobnej starostlivosti za súčasnej dohody o neurčení jeho vyživovacej povinnosti na maloletého, ktorú si bude plniť vecnými plneniami a kompenzovať osobnou starostlivosťou, nemá táto skutočnosť žiaden vplyv na jeho schopnosti a možnosti a vyživovaciu povinnosť voči maloletej R., keď súd posudzoval jeho vyživovaciu povinnosť voči mal. V. fakticky v nezmenenom rozsahu. Skutočnosť, že sa matka vydala a v súčasnosti býva s manželom v Rakúsku, nemá priamy vplyv na posúdenie jej schopností a možností vo vzťahu k vyživovacej povinnosti voči maloletej R. vo finančnom vyjadrení, keď manžel matky nemá vyživovaciu povinnosť voči maloletej a uzavretie manželstva súd môže posudzovať iba z hľadiska vyššej životnej úrovne matky, na ktorej sa maloletá zdieľaním spoločnej domácnosti s matkou a jej manželom aj podieľa. Za zohľadnenia podielu vyživovacej povinnosti matky, ktorá vzhľadom na vek maloletej stále kompenzuje časť jej vyživovacej povinnosti osobnou starostlivosťou o maloletú, a u ktorej súd vychádzal z jej ostatne dosahovaného príjmu cca 800 eur mesačne, súd dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je síce dôvodný, avšak nie v matkou požadovanom rozsahu, keď súd musel zohľadňovať, že nezanedbateľná časť potrieb maloletej je pokrytá aj z prídavkov na dieťa, ktoré sú matke v Rakúskej republike vyplácané v sume 188,05 eur mesačne.

Súd musel prihliadať aj na to, že okrem bežného výživného, ktoré však rovnako neplatil včas a riadne (viď jeho odsúdenie v trestnom konaní), sa otec žiadnym iným spôsobom na výžive maloletej nepodieľal. Nemohol prihliadnuť na argumentáciu otca, že je to v dôsledku bránenia matky v styku s dcérou, keď okrem zverenia maloletej otcovi v čase krátkodobého zlyhania starostlivosti jej matky vo veku krátko po dosiahnutí plnoletosti, k čomu však otec pristúpil zjavne ľahkovážne, bez reálneho zváženia dôsledkov,

pravdepodobne v dôsledku jeho vtedajšej nedostatočnej vyzretosti danej aj jeho nízkym vekom, sa styku s maloletou nikdy nedomáhal súdnou cestou a vysťahovanie matky s maloletou, ktorá medzičasom nadobudla obvyklý pobyt v Rakúsku, až do začatia tohto konania nenamietal a nedomáhal sa v lehotách stanovených príslušnými právnymi predpismi prípadného návratu dieťaťa na Slovensko ako krajiny jeho predchádzajúceho obvyklého pobytu z dôvodu rodičovského únosu, a teda aj tieto jeho tvrdenia je potrebné hodnotiť ako účelové. Taktiež súd zohľadňoval, že vyživovacia povinnosť rodičov má absolútnu prednosť pred akýmkoľvek ich inými výdavkami.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd vyhodnotil ako nedôvodný návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči mal. R., ktorý z tohto dôvodu v plnom rozsahu zamietol, pričom s prihliadnutím na všetky za okolností prípadu považoval za primerané zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na sumu 110 eur mesačne a to v súlade s návrhom právnej zástupkyne matky rozšíreným na poslednom pojednávaní odo dňa podania návrhu, t.j. od 07.10.2014, keď vzhľadom na značnú dobu od poslednej úpravy je evidentné, že k zmene pomerov, odôvodňujúcej zvýšenie vyživovacej povinnosti otca došlo už podstatne skôr.

Otcovi za obdobie od 07.10.2014 do 28.05.2015 (v čase vyhlásenia rozsudku bolo zročné výživné do mesiaca máj r. 2015) vznikol na výživnom zročný dlh vo výške vo výške 348,88 eur, nakoľko za uvedené obdobie súd vychádzal z uhrádzania výživného na maloletú v stanovenej výške ostatným rozhodnutím 66,39 eur ($110 - 66,39 = 43,61 \times 8 = 348,88$ eur). Vyššie vyčíslený nedoplatok na zročnom výživnom súd otcovi povolil splácať v splátkach, ktorých výšku a splatnosť určil vo výroku tohto rozhodnutia a to tak, aby nedochádzalo k ohrozeniu životnej úrovne otca a jeho maloletého syna V., ktorého sa zaviazal prevziať do striedavej osobnej starostlivosti spoločne s jeho matkou, pričom nezaplatením čo i len jednej zo splátok riadne a včas sa v súlade s ustanovením § 160 O.s.p. stane zročným celý dlh na výživnom.

O trovách konania rozhodol súd v súlade s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.z.:

- 1/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- 2/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- 3/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- 4/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- 5/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- 6/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- 7/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

8/ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.